

Dekliški zbor Spīgo. Za ženski vokalni sestav je priredila že več ljudskih napevov, med njimi tudi latvijsko ljudsko pesem *Es čigāna meita biju* (*Bila sem hči cigana*). V njej zvesto sledi tradiciji večglasnega ljudskega petja, ki pa ga opremlja z modernejšo a cappella spremljavo.

Tobin Stokes je kanadski skladatelj, poznan predvsem po svojih opernih delih ter glasbi za gledališče in televizijo. Rad pa ustvarja tudi za zборе, saj je že kot najstnik zavzeto prepeval v deških sestavih. Njegova ljubezen do zborovske glasbe na eni strani in naklonjenost performativnim umetnostim na drugi se inovativno združujeta v skladbi *Ikimilikiliklik*. V njej je Stokes z več razgibanimi ritmičnimi vzorci teatralno uglasbil besedilo ljudskega uroka, ki nima vsebinsko smiselne pomena.

Na tekmovanju za evrovizijski zbor leta so se pevke Carmen manet predstavile tudi z noviteto *Adrca* (koroško ruta, rutica) **Katarine Pustinek Rakar**, skladateljice ter profesorice solfeggia in glasbenega stavka na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana. Skozi preplet več slovenskih ljudskih napevov (*Nevesta zdaj jemlješ slovo*, *Pleničke je prala*, *Pojdam v rute*, *Aj, zelena je vsa gora*) se v skladbi izrisujejo različna obdobja v življenju ženske, ki so jih dekleta opremila tudi z domiselnim odrskim gibom in s slovenskimi ljudskimi folklornimi koraki.

Carmen manet je ženski pevski zbor iz Kranja, ki ga od ustanovitve leta 2011 vodi dirigent Primož Kerštanj. Sestav se redno udeležuje slovenskih in mednarodnih zborovskih tekmovanj ter festivalov. Ponaša se z več odmevnejšimi dosežki – z zmago na prvem izboru za Evrovizijski zbor leta 2017, zlatim priznanjem na zborovskem tekmovanju Grand Prix of Nations v Göthenborgu na Švedskem leta 2019 in absolutnim prvim mestom na mednarodnem zborovskem tekmovanju v Lucci v Italiji leta 2023. Pevke se poleg teh uspehov s ponosom spominjajo tudi raznovrstnih tematskih projektov, ki so jih pod vodstvom Primoža Kerštanja ustvarile z veliko domišljije in veselja do glasbe, zlasti na samostojni koncert z naslovom *Vidim te* v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani leta 2017 in intenzivni zborovsko-izkustveni koncert *Aurora*, ki so ga premierno izvedle leta 2022 v Stolpu Škrlovec v Kranju.

Pripravila: Tisa Mrhar

Mednarodni festival sodobne glasbe Kogojevi dnevi
XLIV. sezona/8. koncert

PROSVETNO DRUŠTVO »SOČA« KANAL
Sobota, 30. september 2023, ob 20.00
Kanal ob Soči

KOGOJEVI DNEVI 2023

ŽENSKI PEVSKI ZBOR CARMEN MANET
Dirigent: Primož Kerštanj

Program:

Valižanska ljudska, prir. Islwyn Evans:

MIL HARDDACH WYT NA'R RHOSYN GWYN

Solistka: Mateja Grašič

Ljudska iz Rezije, prir. Ambrož Čopi:

ŠČĚ WTIĆACĚ SO SNŪWALĚ

Solistka: Ernestina Jošt

Ljudska iz Rezije, prir. Ambrož Čopi:

DA LIPA MAI KE BĚJ NA JĚ?

Ljudska, prir. Samo Vovk: **PASTIRČE MLADO**

Pavle Kernjak, prir. Samo Vovk: **ROŽ, PODJUNA, ZILA**

Ljudska, prir. Ambrož Čopi: **ADAM IN EVA**

Bolgarska ljudska, prir. Petar Liondev: **KAFAL SVIRI**

Južnoafriška ljudska,

prir. Michael Barrett in Ralf Schmitt: **INDODANA**

Mia Makaroff: **BUTTERFLY**

Jan Magne Førde: **SAFARI**

Solistka: Manca Zupan

Mia Makaroff: **SPES**

Latvijska ljudska, prir. Līga Celma-Kursiete:

ES ČIGĀNA MEITA BIJU

Solistka: Ana Kavčič

Ljudska, Tobin Stokes: **IKIMILIKILIKLIK**

Ljudske, prir. Katarina Pustinek Rakar: **ADRCA**

Solistke: Ernestina Jošt, Mateja Grašič,

Manca Zupan

Samo Vovk: **TA NA SOLBICI**

Valižanščino je angleščina že skorajda izpodrinila, zato prebivalci Walesa v zadnjih letih na različne načine spodbujajo njeno rabo z željo, da bi jo do leta 2050 govoril vsaj en milijon ljudi. Pomemben del ohranjanja jezika je seveda tudi glasbeno udejstvovanje njegovih govorcev, česar se zaveda tudi **Islwyn Evans**, valižanski dirigent in skladatelj. Po izpopolnjevanju na Švedskem in Madžarskem se je tako vrnil v Wales, kjer je oživil tamkajšnjo zborovsko sceno, še posebej skrbno pa se je posvetil delovanju mladinskih zborov in vzgajanju nadobudnih pevcev. Za dekliški zbor je med drugim priredil nežno valižansko uspavanko *Mil harddach wyt na'r rhosyn gwyn* (*Tisočkrat lepša si kot bela vrtnica*).

Ambrož Čopi je nase opozoril že kot študent ljubljanske Akademije za glasbo v razredu Daneta Škerla. Njegov kompozicijski razvoj je na začetku ključno zaznamovalo sodelovanje s Stojanom Kuretom, ki je v 90. letih uspešno vodil Akademski pevski zbor Tone Tomšič. Prav za ta sestav je Ambrož Čopi napisal svoja prva zborovska dela. Kasneje se je izpopolnjeval tudi pri Urošu Rojku, a kljub navduševanju nad skladatelji kot so Hindemith, Šostakovič, Penderecki in Ramovš je kmalu spoznal, da mu veliko bolj kot gostota zvoka glasbe 20. stoletja ustrezajo lirika, mehko in izpovednost, ki jih zaznamo tudi v njegovih priredbah ljudskih pesmi. Nekatere izmed njih je Ambrož Čopi leta 2008 izdal v zbirki *So ptičice še snivale*, v katero so vključene tudi dve priredbi režijskih ljudskih pesmi *Šcě wtićacě so snūwalě* in *Da lipa ma! Ke běj na jě?* ter ljudska pesem iz Ravnice *Adam in Eva*.

Samo Vovk, pevec in instrumentalist iz Postojne, se vedno bolj uveljavlja tudi kot skladatelj in aranžer. Svet a cappella glasbe je spoznal kot član in kasneje vodja zbora Perpetuum Jazzile, med letoma 2012 in 2015 pa se je neformalno izobraževal tudi na urah jazz harmonije in aranžiranja na ljubljanski Akademiji za glasbo pri prof. Jaki Puciharju. Vovkove zborovske skladbe, bodisi umetne ali priredbe ljudskih, zaznamuje njegova ljubezen do jazz in drugih vrsti popularne glasbe. Pesem *Ta na Solbici* je napisal prav za zbor Carmen manet, ki je nato z njo zmagal na tekmovanju za evrovizijski zbor leta. Skladba je zaradi tega zaslovela po vsem svetu in danes jo poustvarjajo mnogi slovenski in tuji zbori. Za isti sestav je Samo Vovk kasneje priredil tudi znan ljudski napev *Pastirče mlado* in ponarodelo *Rož, Podjuna, Zila* Pavla Kernjaka.

Petar Liondev je bil odmeven bolgarski skladatelj in glasbeni pedagog, kot etnomuzikolog pa se je posvečal tudi raziskovanju domače tradicionalne

glasbe in več kot trideset let raziskoval folklorno zapuščino v okviru bolgarskega Instituta za muzikologijo. Zapisal je več kot 40.000 ljudskih napevov in instrumentalnih melodij. V skladbi *Kafal Sviri*, njegovem najbolj poznanemu delu, mlado dekle izpoveduje svojo ljubezen do godca, ki ga je v bližini vasi slišala igrati na tradicionalno bolgarsko piščal *kaval*.

Mnogi zbori v zadnjih letih radi posegajo tudi po priredbah ljudskih pesmi iz Afrike. Med vse bolj priljubljene skladbe s tega kontinenta spada tudi *Indodana*, v kateri sta južnoafriška skladatelj **Michael Barrett** in **Ralf Schmitt** priredila napev v jeziku Xosa, ki ga govori okrog 10 milijonov ljudi na območju Južne Afrike in Zimbabveja. Gre za počasnejši sakralni spev o Jezusovem križanju.

Mia Makaroff je finska skladateljica, ki se aktivno udejstvuje tudi kot glasbena pedagoginja in dirigentka. Pri ustvarjanju jo najbolj navdihujeta domača poezija in folklor. Njena dela izvajajo mnogi prepoznavni vokalni ansambli kot so The King's Singers iz Velike Britanije in Rajaton s Finske. Prav za slednje je Mia Makaroff napisala tudi svojo največjo uspešnico, skladbo *Butterfly (Metulj)*. Ta a cappella popevka govori o radostnem, a kratkem življenju metuljev. Spevne melodije zaznamujejo tudi skladbo *Spes (Upanje)*, v kateri je skladateljica združila dve besedili, samijsko (v jeziku ljudstva Samijev s severa Skandinavije) in latinsko. Obe govorita o upanju, ki nam ga skladateljica predaja z vzneseno uglasbitvijo.

Po afriških tradicionalnih napevih je posegel tudi **Jan Magne Forde**. Ta norveški skladatelj se uspešno udejstvuje tudi kot solistični trobentač in član zasedbe The Brazz Brothers. Napisal je že več kot 250 del različnih vrsti, med njimi tudi zborovskih. Njegova skladba *Safari* je sestavljena iz zlogov brez pomena, ki oponašajo zven afriških jezikov, napisana pa je v slogu afriškega tradicionalnega petja v obliki klica in odgovora – nastopu solista vedno sledi peta replika celotne skupine. Jan Magne Forde je skladbo opremil tudi z ploski in topotom, ki dodatno poudarjajo njeno ritmično plat.

V Latviji predstavlja zborovska glasba pomemben del narodne identitete. Latvijci tako vsakih pet let organizirajo Festival pesmi in plesa, v okviru katerega se v Rigí sreča več deset tisoč ljubiteljskih zboristov, glasbenikov in plesalcev. To praznovanje je vključeno celo na Unescov seznam nesnovne kulturne dediščine. Latvijska zborovska tradicija je ključno zaznamovala tudi **Ligo Celma Kursiete**, pevko, dirigentko in skladateljico, ki trenutno vodi